

ker. Straffen skal ramme de skyldige, og den rammer hardt. Men dommen skal avsies på lovlig måte. Dessuten - ville ikke en slik vilkårlig behandling virke stikk imot sin hensikt? Dømt av norsk rett etter bevisførsel og for svar vil de for alltid være stemplet som det de er - forbrytere. Men under "lovløse" dager vil de kunne vekke medlidenhet - ettetiden vil kanskje tilstå dem et aldri så lite politisk martyrium.

Når nå krigen snart er slutt er det vår kamp begynner for en bedre verden. Vi unge vil være med å bekjempe ethvert utslag av nazimentalitet, og fremme de beste og verdifulleste egenskapene i folket vårt, stadig bringe menneskene og samfunnet framover. Vi vil ikke svike idealene eller vike fra linjen! Hitlers ånd skal ikke overleve ham selv. Aldri blir vi nazister!

Krigsoversikt.

Østfronten: I Russland fortsetter tyskerne sin tilbaketrekning i samme tempo som før. Men den russiske hær er en mester i å forfølge dem. Siden offensivens begynnelse har den tatt 130 000 fanger og drept 250 000. Tyskerne har med andre ord mistet en femtedel av sine styrker på østfronten. Det russiske press mot Østprøssien er stadig like kraftig. I den siste uken har russerne på dette avsnitt fullført befrielsen av Vilna, tatt det viktige støttepunkt Grodno, og gått over elven Niemen på flere steder mellom Grodno og Kaunas. Under offensiven mot Bialystok og Brest Litovsk er Volkovitsk og Pinsk erobret. Dessuten er det i de siste dager blitt meldt om to store nye offensiver, en i nord, vest for Novo Sokolniki, hvor Idritsa, Dressa og Opotska er falt, - en i syd i retning av Lwow.

Normandi: Mens tyskerne i øst stadig oppgir terreng for å spare på soldatene, later det til at det omvendte er tilfelle på vestfronten. De allierte rykker langsomt fram under forbitret motstand fra tyskerne. I vest har amerikanske styrker gått over Ai og trengt inn i Lessay, på midtfronten erobret Saint Lo, og i øst har engelskmennene og kanadierne gått over Orne på flere steder og blandt annet erobret Vaussel. Igår ble det for første gang satt inn virkelig store flystyrker under angrepen. På fire timer ble det sluppet ned 8 000 tonn bomber bare i Caen-avsnittet.

Italia: Her møter de allierte samme seige motstand som i Normandi, men rykker likevel langsomt og sikkert framover. Den siste uken har de allierte inntatt Peccioli og Pontedera og begynt på beleiringen av Livorno i vest, tatt Poggibonsi, Castellina, Arezzo og Gubbio inne i landet og kjemper nå om Ankona i øst.

Den norske hjemmefronts ledelse gjentar sin appel til ungdommen i "den farlige alderen" om å opprettholde deknningen og stå fast mot fiendens mer og mindre kamuflerte forsøk på å bryte fronten. Ved å holde seg tilsynelatende passiv, og ved å spre falske rykter om å reise hjem fra skauen vil han forsøke å skape en trygghetsfølelse blant gutta slik at han lett kan få tak i dem når han en gang slår til. Den norske hjemmefronts ledelse har i disse dager sendt ut parolen om at gutta skal hjelpe bøndene. Men den mener absolutt ikke at man nå skal forlate sine dekningsplasser og styrte ned i bygda og ta arbeid hos den første den beste bonde.

Organiser hjelpen til bøndene! Hjelp dem som har ytet dere støtte, samme i hvilken form. La tvilsomme bønder og svartebørsbønder skaffe seg sin arbeidshjelp på andre markeder. Organiser sikringstjenesten mens dere arbeider på jorda, og vær parat til flukt på minste varsel.

Opprett sambandstjeneste så dere aldri mister kontakten med hverandre!

+++++

SE OPP FOR PROVOKATØRER!

VÆR FORSIKTIG!

UNGDOM OG
HANDLING

Nr. 8.

26. Juli

1944.

Krigens gang gir grunn til optimisme. Men det må ikke føre til slapphet og likegladhet. Ennå er ikke seiren vår. Vi har ingen rett til å sitte med hendene i fanget og forlange at andre skal befri oss. Det er vår plikt selv å gjøre en innsats. Å overlate pliktene til andre vil si å overlate dem rettighetene!

Det gjelder å knekke Tyskland militært, å sette en stopper for Hitler-tyranniet. Men dermed er ikke målet, et sant demokrati, nådd. Det krever stadig kamp, stadig arbeid i år framover. Kampen mot nazismen er bare et forspill. De største og mest krevende oppgavene vil melde seg når krigen er slutt. Da gjelder det å bygge et samfunn som kan hindre en gjentakelse av det vi nå gjennomlever. Det krever et våkent, opplyst og aktivt folk. Ellers vil makten og ansvaret bli overlatt til en liten gruppe som har valgt politikken som leveveg, mens andre "ikke interesserer seg for denslags." Det hele blir forflatet og banalt, en karikatur av det sanne demokrati. Fire krigsår uten fritt åndsliv og fri diskusjon har virket sløvende, og resultert i en manglende evne til selvstendig tenking, en åndelig dovenskap. Dette gjelder mer og mindre for hele folket, men det ser ut som om særlig en del av de unge piker er falt i en slags åndelig dvale. Den reaksjonære strømmingen innen kvinnesaken bærer en god del av skylden. Vi er faktisk på veg til å få igjen Camilla Collets og Jonas Lies kjedelige og ynkerverdige kvinnetyper. Den norske gjennomsnittspiken av i dag har mer enn nok med simpelt hen å være kvinne. Interessesfæren rekker ikke ut over Hans, Petter eller Ola, gullringen, utstyret og leiligheten. Vi har eksempler på piker som ikke har lest en avis, offentlig eller hemmelig på tre år. De "interesserer seg ikke for politikk". Et temmelig hardt slag mot demokratiet og framskrittet.

Det har kostet generasjoners kamp og arbeide å få verden til å innse at samfunnsindividene ikke kan inndeles i mennesker og kvinner. Kvinnen har oppnådd samme rettigheter som mannen, menneskelig, sosialt og politisk, og har også vist seg å stå på høyde med ham i intelligens og dyktighet. Fanatiske og ytterliggående kvinner har riktignok skapt en liten begrepsforvirring med guttesveis, lange bukser, røyking, banning og plystring. De har gitt inntrykk av at kvinnen mer og mer skulle bli mann. Denne missforståelsen er det vel som først og fremst har skapt motstand, en stille og innbitt kamp for å bevare "das ewig weibliche".

Men nettopp fordi kvinnen ikke kan tenke, føle og mene som mannen, kan hun ikke overlate hele samfunnsordningen til ham. Hun utgjør minst halvparten av befolkningen, og i et demokratisk land skal som bekjent alle interesser være representert.

Demokratiets framtid betyr kvinnens framtid. Det er selvmotsigende å tenke at "politikk" er en kjedelig mannfolkobby, som ikke vedkommer en husmor. Hverken personlig eller hjemlig lykke kan eksistere i et diktatorland, hvor konsentrasjonsleire og torturkamre betyr en stadig trussel.

Skal vi ha det minste håp om å skape et sterkt og sant demokrati, og hindre og utelukke muligheten for ufred, vold og tyranni, må de unge pikene rives ut av dvalen, tvinges til å åpne øynene og se de virkelige verdiene i livet. Går de sovende gjennom krigen, kan en ikke vente annet i fredstid.

Nettopp i denne tiden skal grunnlaget bygges for framtiden.

De norske pikene har ikke bare rett, men plikt til å delta i dette arbeidet. Hvor stor kvinnelig innsats kan ha for krigens gang, viser dette utdraget fra James Browns bok "Russland kjemper":

Russerne har mistet mer folk enn noen annen alliert nasjon. Sist i 1942 så det ut som bare en annen front i Europa kunne redde landet. Etter alle krigskunstens regler hadde russerne satt alt på et brett og tapt. Men kvinnene reddet situasjonen. Historien kjenner ikke noe side-stykke til at et folk har tatt seg slik opp igjen. Kvinnene har aldri før vært en kvinnelig faktor. ----
"vi får takke de russiske kvinnene hvis Hitler slutter sine dager med å tygge tepper i et galehus", sa en gang en korrespondent. Hitlers stadige tilbakevendende irritasjon over at den røde hær har nektet å la seg utrydde er i virkeligheten en erkjennelse av at han undervurderte den russiske styrken. Men samtidig er det tvilsomt om overhode noen utlending hadde vurdert riktig det kvinnelige elements betydning for Sovjetsamveldets militære potential.

Landet har beholdt sin forferdelige slagkrat under hele krigen, det har kunnet sette i gang nye angrep etter de mest ødeleggende tap, takket være den kvinnelige forsterkingen til hjemmefronten. Kvinnen dannet kjernen i den russiske forsvarsindustri. I den lette industri er 8 mill. menn erstattet av kvinner.

Amerikanske kritikere mot det system som gikk ut på å heve Amerikas forsvarsstyrke til 12 mill. mann hevdet at det finnes et punkt hvor hærens utvikling bør stoppe, fordi industri og jordbruk ikke greier å forsørge dem som er i felten. Disse kritikere hevdet at mennene trengtes i produksjonen. Samme diskusjon pågikk i England.

Russerne har løst dette problemet! --- "

De russiske kvinnene har vist vegen. De har gjort sin innsats. Nå må de norske gjøre sin.

////

Østfronten: Den russiske offensiv går frem som en lavine på hele fronten fra Pskov i nord til Karpatene i syd Pskov, som ligger i sørenden av Peipussjøen er erobret, likeså byen Ostrov 50 km. lenger syd. Herfra rykker de på bred front inn i Latvia. Lenger syd har store hærmasse omgått de viktige byene Dvinsk, Kaunas, Bialystok, Brest Litovsk og Lvov. De er alle nesten helt omringet, og russerne har gjort nye erobringer lenger vest. Panevezys, 150 km. vest for Dvinsk, Siedlce, et viktig jernbaneknutepunkt, 100 km. vest for Brest Litovsk, bare 80 km. fra Warsjawa, Lublin, 110 km. syd for Siedlce og Jaroslav, nesten 150 km. ennå lenger syd er alle erobret i løpet av de siste dagene. Lengst i syd er Stanislavov truet. Etter erobringen av Siedlce og Lublin forbereder nå russerne et omfattende angrep på Warsjawa. Fra 23. juni til 23. juli overga 24 tyske generaler seg. I samme tidsrom falt, ble såret eller ble tatt til fange over en halv million tyskere på østfronten.

Siste: Gatekamper i Lvov.

Vestfronten: Det store oppslittingslag i vest fortsetter uten nevneverdige forandringer.

Sørfronten: De allierte har erobret Ankona etter harde kamper. Likeså er Livorno og Pisa tatt, og tropper står 16 km. fra Firenze.

Tyskland: Det er ennå for tidlig å si noe om hvilken betydning en skal tillegge revolten i Tyskland. Men det er i hvert fall sikkert at den har vært langt mer omfattende enn Hitler og hans gjeng påstår. Særlig på østfronten, hvor framleis bare en general har sendt Hitler sin lojalitetserklæring. - Selv om det skulle lykkes Hitler med hjelp av Gestapo og SS. å få bukt med oppstanden, vil en terrorisert utrenskning være meget katastrofal i en hær som på forhånd er til det ytterste svekket og utpint.